

(א) מכוח תקפם של תעודת קיום צוואה או כתב אפוסטרופוט (הנהגה) לה) כל־שהם, שהוענקו לפי כל־צוואה מזויף, בידעו כי כל־הצוואה זויף; או

(ב) מכוח תקפם של תעודת קיום־צוואה או כתב אפוסטרופוט (הנהגה) כל־שהם, או תעודת־אישור, הצהרה, או צו של ירושה כל־שהם, שהענקתם בידי בית־דין כל־שהוא הושגה בעדות כוזבת, בידעו כי ההענקה הושגה כך; יאשם בעבירה מאותו מין עצמו ויהיה צפוי לאותו עונש עצמו, כאילו זיף את התעודה או הדבר, שמכוח תקפם השיג בהשתדלותו את התשלום, המסירה או הרישום.

תיקון סעיף 388 של
הפקודה העיקרית.

10. סעיף־קטן (1) של סעיף 388 מן הפקודה העיקרית יתקן בתחלפת המלים „אם עבר איזה רכוש“, המצויות בשורה הראשונה בו, במלים „אם עברו אי־אלה מיטלטלים“.

11. הסעיף הבא יוכנס בפקודה העיקרית מיד לאחר סעיף 388: —

הכנסת סעיף חדש
388א בפקודה
העיקרית.

388א—(1) מקום שנתחייב אדם כל־שהוא בדין על עבירה על סעיף 96 או 286, ומתלבן לבית־המשפט כי על־ידי הפעל או הפעלים המהווים את העבירה נושל אדם כל־שהוא מנכסו דלא־ניידי כל־שהם, רשאי בית־המשפט, אם יראה זאת לנכון, להוציא את אחד הצווים הבאים או את שניהם, היינו —

(א) צו בדבר הוצאתו החוצה של מבצע העבירה מאותם נכסים,
(ב) צו בדבר החזרת האחיוה באותם נכסים לאדם שנושל כן, או בדבר מסירת האחיוה בהם לאדם אחר כל־שהוא, הנראה לו לבית־המשפט זכאי באותה אחיוה,
וצו זה יהיה ניתן להיכפות כדרך שכופים פסק־דין שהוצא במשא־ובמתן משפטי אזרחי.

לצרכי הסעיף־הקטן הזה, יהיו רואים חריצת־משפט מיוחדת, חייב אך בלתי שפוי בדעתו (או „חייב אך בלתי שפוי בדעתו בגלל שכ־רות“), כאילו היתה חיוב בדין.

(2) לא יהיה כל ערעור על צו כל־שהוא, שניתן לפי סעיף־קטן (1), אלא אם יהיה מצורף אל, או כרוך בערעור על, חיוב בדין, אם יש חיוב כזה בנמצא, שנחרץ במשא־ובמתן המשפטי הנל, ולא יהיה כל ערעור על סירוב כל־שהוא של בית־משפט לחת צו לפי סעיף־קטן (1). בער־עור כל־שהוא לפי הסעיף־הקטן הזה יעיין בית־המשפט, המעיין בער־עור על החיוב בדין. שום ערעור לפי הסעיף־הקטן הזה לא יפעל לעכב את הוצאתו של הצו לפרעל, אלא־אם יורו בית־המשפט שעליו מערערים, או בית־המשפט, שבפניו מערערים, הוראה אחרת; בקשות בדבר עיכוב תוגשנה, בראש ובראשונה, לבית־המשפט שעליו מערע־רים.

(3) שום צו, שניתן לפי סעיף־קטן (1), לא יפגע בזכות או טובת־הנאה כל־שהן בנכסו דלא־ניידי, הנוגעים בדבר, שאותן עשוי אדם כל־שהוא לכוזן בתביעה אזרחית.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת צופות

מס' 58 לש' 1946.

פקודה הבאה לקדם את פעולותיה וענייניה של התאחדות הצופות בפלשתינה (א"י), ולהגן עליהם.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

שם קצר.

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הצופות, 1946.